AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh. Seite 124r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

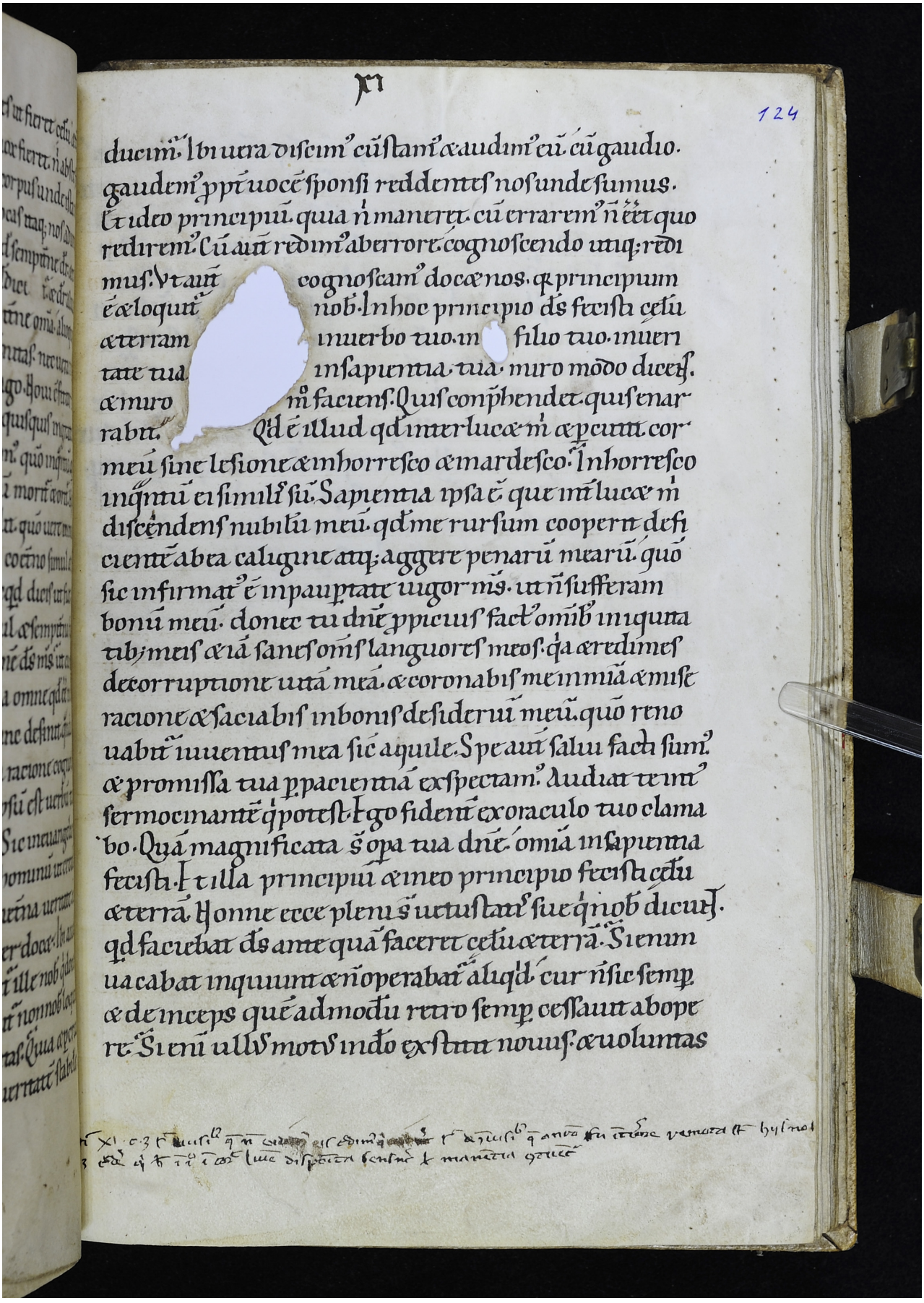

ducim̄. Ibi uera discim̄ cū stam̄ & audim̄ eū. cū gaudio.
gaudem̄ ꝓpt̄ uocē sponsi reddentes nos unde sumus.
Et ideo principiū. quia n̄ maneret. cū erraremꝰ n̄ eēt quo
redirem̄. Cū aut̄ redim̄ ab errore. cognoscendo utiq; redi
mus. Vt aut̄ cognoscam̄ doc& nos. q principium
ē & loquit̄ nob̄. In hoc principio d̄s fecisti cēlu
& terram in uerbo tuo. in filio tuo. in ueri
tate tua in sapientia tua. miro modo dicens.
& miro m̄o faciens. Quis conp̄hendet. quis enar
rabit. Q̄d ē illud qd̄ inter luc& m̄ & ꝑcutit cor
meū sine lesione & inhorresco & inardesco. Inhorresco
inq̄ntū ei similis sū. Sapientia ipsa ē. que int̄ luc& m̄
discendens nubilū meū. qd̄ me rursum cooperit defi
cientē ab ea caligine atq; aggere penarū mearū. quō
sic infirmat̄ ē in paup̄tate uigor m̄s. ut n̄ sufferam
bonū meū. donec tu dn̄e ꝓpicius fact̄ om̄ib̄ iniquita
tib; meis & iā sanes om̄s languores meos. q̄a & redimes
de corruptione uitā meā. & coronabis me in mīā & mise
racione & saciabis in bonis desideriū meū. quō reno
uabit̄ iuuentus mea sic aquile. Spe aut̄ salui facti sum̄.
& promissa tua ꝑpacientiā exspectam̄. Audiat te int̄
sermocinantē q̄ potest. Ego fident̄ ex oraculo tuo clama
bo. Quā magnificata s̄ opa tua dn̄e. omīa in sapientia
fecisti. Et illa principiū & in eo principio fecisti cēlu
& terrā. Nonne ecce pleni s̄ uetustatis sue q̄ nob̄ dicunt.
q̄d faciebat d̄s ante quā faceret cēlu & terrā. Si enim
uacabat inquiunt & n̄ operabat̄ aliq̄d. cur n̄ sic semp̄
& de inceps quē admodū retro semp̄ cessauit ab ope
re. Si enī ullus motus in d̄o exstitit nouus. & uoluntas